

Ordonanta de urgenta nr. 21 din 15/04/2004

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 361 din 26/04/2004

Legea nr. 15 din 28.02.2005

Pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind
Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență
Publicată în Monitorul Oficial nr. 190 din 07.03.2005

Art. 1

Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21 din 15.04.2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, cu următoarele modificări și completări :

Art. 2

În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, sintagma Inspectoratul General se înlocuiește cu sintagma Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Având în vedere proliferarea atentatelor teroriste pe plan internațional și îndeosebi a celor îndreptate împotriva intereselor statelor membre ale NATO, în special cele provocate simultan, cu efecte dramatice asupra vieții și sănătății unui număr din ce în ce mai mare de persoane, așa cum au fost cele din Turcia, Rusia și seria de atentate teroriste din data de 11 martie 2004 din Spania, soldate cu aproximativ 200 de morți și 1.500 de răniți,

în contextul geostrategic actual și al multiplicării, pe de o parte, și al creșterii gravității, pe de altă parte, a riscurilor nonmilitare la adresa securității naționale, pe fondul accelerării tendințelor de globalizare, al schimbărilor climatice radicale, al dezvoltării experimentelor științifice cu efecte imprevizibile, al diversificării activităților economice legale - și nu numai - care utilizează, produc și comercializează substanțe periculoase,

având în vedere persistența, în domeniul managementului prevenirii și gestionării situațiilor de urgență, a unui sistem instituțional parțial încheșat, cu funcționare temporară și care se activează abia la momentul producerii situațiilor de urgență - incapabil să asigure un răspuns adecvat noilor provocări la adresa securității naționale,

pentru a asigura instituirea, în cel mai scurt timp, a unui cadru legal modern și a unor mecanisme manageriale perfecționate, menite să asigure, în mod unitar și profesionist, apărarea vieții și sănătății populației, a mediului înconjurător, a valorilor materiale și culturale importante, pe timpul producerii unor situații de urgență, care să permită restabilirea rapidă a stării de normalitate,

și ținând seama de necesitatea accelerării procesului de integrare a României în structurile europene și euroatlantice,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, denumit în continuare Sistem Național, se înființează, se organizează și funcționează pentru prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, asigurarea și coordonarea resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură necesare restabilirii stării de normalitate.

(2) Sistemul Național este organizat de autoritățile administrației publice și se compune dintr-o rețea de organisme, organe și structuri abilitate în managementul situațiilor de urgență, constituite pe niveluri sau domenii de competență, care dispune de infrastructură și de resursele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 2. - În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile folosite au următorul înțeles:

a) **situația de urgență** - eveniment excepțional, cu caracter nonmilitar, care prin amploare și intensitate amenință viața și sănătatea populației, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale importante, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse suplimentare și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate;

b) **amplora situației de urgență** - mărimea ariei de manifestare a efectelor distructive ale acesteia în care sunt amenințate sau afectate viața persoanelor, funcționarea instituțiilor statului democratic, valorile și interesele comunității;

c) **intensitatea situației de urgență** - viteza de evoluție a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate;

d) **starea potențial generatoare de situații de urgență** – complex de factori de risc care, prin evoluția lor necontrolată și iminența amenințării, ar putea aduce atingere vieții și sănătății populației, valorilor materiale și culturale importante și factorilor de mediu;

e) **iminența amenințării** - parametri de stare și timp care determină declanșarea inevitabilă a unei situații de urgență;

f) **starea de alertă** - se declară potrivit prezentei ordonanțe de urgență și se referă la punerea de îndată în aplicare a planurilor de acțiuni și măsuri de prevenire, avertizare a populației, limitare și înlăturare a consecințelor situației de urgență;

g) **managementul situației de urgență** - ansamblul activităților desfășurate și procedurilor utilizate de factorii de decizie, instituțiile și serviciile publice abilitate pentru identificarea și monitorizarea surselor de risc, evaluarea informațiilor și analiza situației, elaborarea de prognoze, stabilirea variantelor de acțiune și implementarea acestora în scopul restabilirii situației de normalitate;

h) **monitorizarea situației de urgență** - proces de supraveghere necesar evaluării sistematice a dinamicii parametrilor situației create, cunoașterii tipului, amplitudinii și intensității evenimentului, evoluției și implicațiilor sociale ale acestuia, precum și a modului de îndeplinire a măsurilor dispuse pentru gestionarea situației de urgență;

i) **factor de risc** - fenomen, proces sau complex de împrejurări congruente, în același timp și spațiu, care pot determina sau favoriza producerea unor tipuri de risc;

j) **tipuri de risc** – cazuri de forță majoră determinate de incendii, cutremure, inundații, accidente, explozii, avarii, alunecări sau prăbușiri de teren, îmbolnăviri în masă, prăbușiri ale unor construcții, instalații ori amenajări, eșuarea sau scufundarea unor nave, căderi de obiecte din atmosferă ori din cosmos, tornade, avalanșe, eșecul serviciilor de utilități publice și alte calamități naturale, sinistre grave sau evenimente publice de amploare determinate ori favorizate de factori de risc specifici; grevele nu pot fi considerate tipuri de risc în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

k) **gestionarea situațiilor de urgență** - identificarea, înregistrarea și evaluarea tipurilor de risc și a factorilor determinanți ai acestora, înștiințarea factorilor interesați, avertizarea populației, limitarea, înlăturarea sau contracararea factorilor de risc, precum și a efectelor negative și a impactului produs de evenimentele excepționale respective;

l) intervenția operativă - acțiunile desfășurate, în timp oportun, de către structurile specializate în scopul prevenirii agravării situației de urgență, limitării sau înlăturării, după caz, a consecințelor acesteia;

m) evacuarea - măsură de protecție luată în cazul amenințării iminente, stării de alertă ori producerii unei situații de urgență și care constă în scoaterea din zonele afectate sau potențial a fi afectate, în mod organizat, a unor instituții publice, agenți economici, categorii sau grupuri de populație ori bunuri și dispunerea acestora în zone și localități care asigură condiții de protecție a persoanelor, bunurilor și valorilor, de funcționare a instituțiilor publice și agenților economici.

Art. 3. - Principiile managementului situațiilor de urgență sunt:

- a) previziunea și prevenirea;
- b) prioritatea protecției și salvării vieții oamenilor;
- c) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;
- d) asumarea responsabilității gestionării situațiilor de urgență de către autoritățile administrației publice;
- e) cooperarea la nivel național, regional și internațional cu organisme și organizații similare;
- f) transparența activităților desfășurate pentru gestionarea situațiilor de urgență, astfel încât acestea să nu conducă la agravarea efectelor produse;
- g) continuitatea și gradualitatea activităților de gestionare a situațiilor de urgență, de la nivelul autorităților administrației publice locale până la nivelul autorităților administrației publice centrale, în funcție de amploarea și de intensitatea acestora;
- h) operativitatea, conlucrarea activă și subordonarea ierarhică a componentelor Sistemului Național.

Art. 4. - (1) Pe durata situațiilor de urgență sau a stărilor potențial generatoare de situații de urgență se întreprind, în condițiile legii, după caz, acțiuni și măsuri pentru:

- a) avertizarea populației, instituțiilor și agenților economici din zonele de pericol;
- b) declararea stării de alertă în cazul iminenței amenințării sau producerii situației de urgență;
- c) punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și de protecție specifice tipurilor de risc și, după caz, hotărârea evacuării din zona afectată sau parțial afectată;
- d) intervenția operativă cu forțe și mijloace special constituite, în funcție de situație, pentru limitarea și înlăturarea efectelor negative;
- e) acordarea de ajutoare de urgență;
- f) instituirea regimului stării de urgență, în condițiile prevăzute de art. 93 din Constituția României, republicată;
- g) solicitarea sau acordarea de asistență internațională;
- h) acordarea de despăgubiri persoanelor juridice și fizice;
- i) alte măsuri prevăzute de lege.

(2) Pe timpul stării de alertă se pot dispune orice măsuri care sunt necesare pentru înlăturarea stării de forță majoră.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) trebuie să fie proporționale cu situațiile care le-au determinat și se aplică cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de lege.

(4) Acțiunile și măsurile prevăzute la alin. (1), (2) și (3) se stabilesc în regulamente, planuri, programe sau în documente operative aprobate prin decizii, ordine ori dispoziții emise conform reglementărilor în vigoare.

Art. 5. - Autoritățile și organismele din componența Sistemului Național cooperează, în exercitarea atribuțiilor specifice, atât între ele, cât și cu alte instituții și organisme din afara acestuia, din țară sau din străinătate, guvernamentale sau neguvernamentale.

CAPITOLUL II

Organizarea Sistemului Național

Art. 6. - Sistemul Național are în componere:

- a) comitete pentru situații de urgență;
- b) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- c) servicii publice comunitare profesioniste pentru situații de urgență;
- d) centre operative pentru situații de urgență;
- e) comandantul acțiunii.

Art. 7. - (1) Comitetele pentru situații de urgență sunt:

- a) Comitetul Național pentru Situații de Urgență;
- b) comitetele ministeriale și ale altor instituții publice centrale pentru situații de urgență;
- c) Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență;
- d) comitetele județene pentru situații de urgență;
- e) comitetele locale pentru situații de urgență.

(2) Comitetele pentru situații de urgență sunt organisme interinstituționale de sprijin al managementului și se întrunesc semestrial și ori de câte ori situația impune.

Art. 8. - (1) Comitetul Național pentru Situații de Urgență, denumit în continuare Comitet Național, se constituie și funcționează sub conducerea nemijlocită a ministrului administrației și internelor și sub coordonarea primului-ministru.

(2) Comitetul Național este un organism interministerial format din persoane cu putere de decizie, experți și specialiști desemnați de ministerele cu atribuții complexe în gestionarea situațiilor de urgență.

(3) Organizarea și funcționarea Comitetului Național se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului administrației și internelor.

Art. 9. - (1) La ministere și la alte instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență se constituie și funcționează sub conducerea miniștrilor, respectiv a conducătorilor instituțiilor publice centrale, comitete ministeriale pentru situații de urgență, denumite în continuare comitete ministeriale.

(2) Comitetul ministerial se constituie prin ordin al ministrului ori al conducătorului instituției publice centrale, după caz, și are în componență persoane cu putere de decizie, experți și specialiști din aparatul propriu al ministerului și din unele instituții și unități aflate în subordinea acestuia, cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență.

(3) În componența comitetului ministerial, la solicitarea ministrului respectiv, pot fi cooptați și reprezentanți ai altor ministere și instituții cu atribuții în domeniu.

Art. 10. - (1) La nivelul municipiului București se constituie, sub conducerea prefectului, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență.

(2) Din comitetul prevăzut la alin. (1) fac parte primarul general, primarii de sectoare, șefi de servicii publice deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comunală, manageri ai unor instituții, regii autonome și societăți comerciale care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de urgență, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin ordin al prefectului.

Art. 11. - (1) La nivelul județelor se constituie, sub conducerea prefectilor, comitete județene pentru situații de urgență, denumite în continuare comitete județene.

(2) Din comitetul județean fac parte președintele consiliului județean, șefi de servicii deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comunală și alți manageri ai unor instituții și societăți comerciale de interes județean care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de urgență, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetelor județene se stabilesc prin ordine ale prefectilor.

Art. 12. - (1) La nivelul municipiilor, orașelor, sectoarelor municipiului București, precum și al comunelor se constituie, sub conducerea primarului, comitete locale pentru situații de urgență, denumite în continuare comitete locale.

(2) Din comitetul local fac parte un viceprimar, secretarul comunei, orașului, sectorului sau municipiului, după caz, și reprezentanți ai serviciilor publice și ai principalelor instituții și agenți economici din unitatea administrativ-teritorială respectivă, precum și manageri sau conducători ai agenților economici, filialelor, sucursalelor ori punctelor de lucru locale, care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetelor locale se stabilesc prin dispoziție a primarului.

Art. 13. - (1) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, ca organ de specialitate din subordinea Ministerului Administrației și Internelor, asigură coordonarea unitară și permanentă a activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență.

(2) În cadrul Inspectoratului General se organizează inspecția de prevenire, centrul operațional național și alte structuri adecvate pentru managementul situațiilor de urgență, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrul operațional îndeplinește permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, prealarmare, alertare și coordonare tehnică operațională la nivel național a situațiilor de urgență.

(4) Inspectoratul General, prin centrul operațional național, asigură secretariatul tehnic permanent al Comitetului Național, preluând în acest sens, la data desființării Comisiei Guvernamentale de Apărare Împotriva Dezastrelor, secretariatul tehnic permanent al acesteia.

(5) Inspectoratul General asigură, potrivit competențelor legale, cooperarea și reprezentarea la nivel național în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de urgență.

Art. 14. - (1) Serviciile publice comunitare profesionale pentru situații de urgență, denumite în continuare servicii de urgență profesionale, constituite ca servicii deconcentrate, care funcționează ca inspectorate județene și al municipiului București, asigură în zonele de competență coordonarea, îndrumarea și controlul activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență.

(2) În cadrul serviciilor de urgență profesionale se organizează inspecții de prevenire, centre operaționale și alte structuri adecvate pentru gestionarea situațiilor de urgență, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrele operaționale prevăzute la alin. (2) îndeplinesc permanent funcțiile prevăzute la art. 13 alin. (3) la nivelul județelor, respectiv al municipiului București.

(4) Serviciile de urgență profesionale, prin centrele operaționale, asigură secretariatele tehnice permanente ale comitetelor județene și al Comitetului Municipiului București pentru Situații de Urgență.

(5) Serviciile publice de urgență asigură, potrivit competențelor legale în unitățile administrativ-teritoriale în care funcționează, cooperarea în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de urgență.

Art. 15. - (1) La nivelul ministerelor, al altor instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență, al municipiilor - cu excepția municipiului București -, al orașelor, sectoarelor municipiului București și comunelor se constituie centre operative pentru situații de urgență, denumite în continuare centre operative.

(2) La ministerele și instituțiile publice centrale cu atribuții și funcții de sprijin complexe în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, prevăzute în anexa nr. 1, centrele operative se constituie ca structuri cu activitate permanentă.

(3) Centrele operative prevăzute la alin. (2) îndeplinesc permanent funcțiile prevăzute la art. 13 alin. (3), în domeniile de competență, ale ministerelor și instituțiilor publice centrale respective.

(4) Centrele operative prevăzute la alin. (2) se constituie din personalul aparatului propriu al autorității respective, prin ordin al ministrului, conducătorului instituției publice centrale sau prin dispoziție a primarului.

(5) Centrele operative asigură secretariatele tehnice ale comitetelor constituite la nivelul autorităților publice centrale sau locale prevăzute la alin. (1).

Art. 16. - (1) În situații de urgență, coordonarea unitară la locul producerii evenimentului excepțional a acțiunii tuturor forțelor stabilite pentru intervenție se realizează de către o persoană împuternicită, după caz, de către Comitetul Național, ministerial, județean sau al municipiului București, în funcție de natura și gravitatea evenimentului și de mărimea categoriilor de forțe concentrate, denumită comandantul acțiunii.

(2) Comandantul acțiunii poate fi ajutat în îndeplinirea sarcinilor de către grupa operativă și punctul operativ avansat, constituite potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 17. - Structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de urgență se stabilesc pe baza regulamentului-cadru aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 18. - (1) Sistemul de comunicații, de prelucrare automată și de stocare a datelor necesare funcționării Sistemului Național se asigură prin mijloace proprii ale Ministerului Administrației și Internelor, ale celor din dotarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Serviciului de Telecomunicații Speciale și ale altor componente ale sistemului național de apărare.

(2) Modalitățile de utilizare a sistemului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin protocoale de colaborare.

Art. 19. - Principalele funcții de sprijin pe care le pot îndeplini ministerele, celelalte organe centrale și unele organizații neguvernamentale în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență sunt prevăzute în anexa nr. 2.

CAPITOLUL III

Atribuțiile componentelor Sistemului Național

Art. 20. - Comitetul Național are următoarele atribuții principale:

a) examinează și propune spre adoptare Guvernului Planul național de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru gestionarea situațiilor de urgență;

b) analizează și supune spre aprobare Guvernului Regulamentul-cadru de organizare, funcționare și dotare a comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de urgență, precum și fluxul informațional-decizional;

c) declară, cu acordul primului-ministru, starea de alertă la nivel național sau la nivelul mai multor județe, coordonează gestionarea situațiilor de urgență și declară încetarea stării de alertă;

d) hotărăște, cu acordul primului-ministru, punerea în aplicare a planurilor de evacuare, la propunerea comitetelor ministeriale, județene sau al municipiului București;

e) propune Guvernului, prin ministrul administrației și internelor, instituirea de către Președintele României a "stării de urgență" în zonele afectate, în baza solicitărilor primite de la comitetele județene sau al municipiului București, și urmărește îndeplinirea măsurilor stabilite în acest sens;

f) propune Guvernului solicitarea/acordarea de asistență umanitară internațională în cazul situațiilor de urgență cu impact deosebit de grav, pe baza analizelor întocmite de Inspectoratul General;

g) coordonează, pe teritoriul național, activitatea forțelor internaționale solicitate pentru rezolvarea situațiilor de urgență, îndeosebi în domeniul înlăturării efectelor distructive ale dezastrelor, în conformitate cu prevederile legii române;

h) propune Guvernului includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv pentru operaționalizarea Sistemului Național și a structurilor de intervenție în afara frontierelor de stat, în cadrul structurilor specializate ale organismelor internaționale cu atribuții în domeniu;

i) stabilește repartizarea principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;

j) inițiază elaborarea de acte normative pentru gestionarea situațiilor de urgență și le avizează pe cele elaborate de comitetele ministeriale, județene și al municipiului București;

k) analizează și supune spre aprobare Guvernului scoaterea de la rezervele de stat a unor produse și bunuri materiale necesare sprijinirii autorităților administrației publice locale și populației afectate de dezastre sau alte situații de urgență;

l) stabilește modul de cooperare a structurilor Sistemului Național cu alte autorități și organisme ale statului român sau internaționale abilitate în managementul stărilor excepționale;

m) coordonează informarea opiniei publice privind managementul situațiilor de urgență;

n) îndeplinește orice alte atribuții stabilite potrivit legii.

Art. 21. - Comitetele ministeriale au următoarele atribuții principale:

a) informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General, privind stările potențial generatoare de situații de urgență și iminența amenințării acestora;

b) elaborează regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de risc din domeniile de competență ale ministerelor și celorlalte instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență și le prezintă spre avizare Inspectoratului General și Comitetului Național;

c) evaluează situațiile de urgență produse în domeniile de competență, stabilesc măsuri specifice pentru gestionarea acestora, inclusiv privind prealarmarea serviciilor de urgență din domeniile de competență ale ministerelor, și propun, după caz, declararea stării de alertă sau instituirea stării de urgență;

d) analizează și avizează planurile proprii pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență;

e) informează Comitetul Național și colegiile ministerelor asupra activității desfășurate;

f) îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul Național.

Art. 22. - Comitetele județene au următoarele atribuții principale:

a) informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General, privind stările potențial generatoare de situații de urgență și iminența amenințării acestora;

b) evaluează situațiile de urgență produse în unitățile administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor;

c) declară, cu acordul ministrului administrației și internelor, starea de alertă la nivel județean sau în mai multe localități ale județului și propun instituirea stării de urgență;

d) analizează și avizează planurile județene pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență;

e) informează Comitetul Național și consiliul județean asupra activității desfășurate;

f) îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul Național.

Art. 23. - Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență are următoarele atribuții principale:

a) informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General, privind stările potențial generatoare de situații de urgență și iminența amenințării acestora;

- b) evaluează situațiile de urgență produse pe teritoriul municipiului București, stabilește măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmărește îndeplinirea lor;
- c) declară, cu acordul ministrului administrației și internelor, starea de alertă pe teritoriul municipiului București și propune instituirea stării de urgență;
- d) analizează și avizează planul municipal pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de urgență;
- e) informează Comitetul Național și Consiliul General al Municipiului București asupra activității desfășurate;
- f) îndeplinește orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de organismele și organele abilitate.

Art. 24. - Comitetele locale au următoarele atribuții principale:

- a) informează prin centrul operațional județean, respectiv al municipiului București, privind stările potențial generatoare de situații de urgență și iminența amenințării acestora;
- b) evaluează situațiile de urgență produse pe teritoriul unității administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor;
- c) declară, cu acordul prefectului, starea de alertă pe teritoriul unității administrativ-teritoriale;
- d) analizează și avizează planul local pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situației de urgență;
- e) informează comitetul județean și consiliul local asupra activității desfășurate;
- f) îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de organismele și organele abilitate.

Art. 25. - Inspectoratul General are următoarele atribuții principale:

- a) analizează, evaluează și monitorizează tipurile de risc, efectuează prognoze asupra evoluției acestora în scopul identificării stărilor potențial generatoare de situații de urgență, propunând totodată măsuri pentru avertizarea populației și prevenirea agravării situației;
- b) asigură coordonarea aplicării unitare, pe întreg teritoriul țării, a măsurilor și acțiunilor de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență;
- c) asigură informarea operativă a ministrului administrației și internelor și a instituțiilor interesate asupra stărilor potențial generatoare de situații de urgență sau producerii situațiilor de urgență în teritoriu, printr-un sistem informațional propriu;
- d) coordonează derularea programelor naționale de pregătire în domeniul apărării împotriva dezastrelor;
- e) coordonează activitățile de prevenire și de intervenție desfășurate de serviciile publice comunitare profesionale, precum și constituirea grupelor operative pentru coordonarea și sprijinul răspunsului în situații de urgență în zonele grav afectate;
- f) transmite și urmărește îndeplinirea deciziilor Comitetului Național;
- g) asigură informarea populației prin mass-media despre iminența amenințării ori producerea situațiilor de urgență, precum și asupra măsurilor întreprinse pentru limitarea sau înlăturarea efectelor acestora;
- h) asigură coordonarea tehnică și de specialitate a centrelor operaționale și a centrelor operative și asigură menținerea permanentă a fluxului informațional cu acestea;
- i) cooperează cu organismele de profil pe plan internațional, pe baza convențiilor la care statul român este parte, și urmărește respectarea acestor convenții în domeniul situațiilor de urgență;
- j) avizează și propune Comitetului Național, spre aprobare, planurile de intervenție, de cooperare sau de asistență tehnică cu alte structuri ori organizații internaționale, în vederea îmbunătățirii managementului situațiilor de urgență;
- k) constituie și gestionează baza de date cu privire la situațiile de urgență și pune la dispoziția instituțiilor interesate datele și informațiile solicitate pentru soluționarea situațiilor de urgență;
- l) avizează regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de risc, elaborate de comitetele ministeriale, și le prezintă spre aprobare;

m) acordă asistență tehnică de specialitate autorităților publice centrale și locale privind gestionarea situațiilor de urgență;

n) propune ministrului administrației și internelor participarea cu forțe și mijloace la înlăturarea efectelor situațiilor de urgență în afara teritoriului țării, potrivit tratatelor, acordurilor și înțelegerilor internaționale la care România este parte;

o) coordonează planificarea resurselor necesare gestionării situațiilor de urgență la nivel național și elaborează proiectul planului de asigurare cu resurse umane, materiale și financiare pentru astfel de situații;

p) elaborează rapoarte și alte documente pentru informarea Comitetului Național, primului-ministru, Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Președintelui României și comisiilor de specialitate ale Parlamentului;

q) cooperează cu celelalte organe ale statului abilitate în managementul stării de urgență, stării de asediu sau al altor stări excepționale;

r) funcționează ca punct național de contact în relațiile cu organismele și organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale cu responsabilități în domeniul situațiilor de urgență;

s) elaborează Regulamentul-cadru privind organizarea, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de urgență;

t) informează Colegiul Ministerului Administrației și Internelor asupra activității desfășurate;

u) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Comitetul Național sau de primul-ministru privind managementul situațiilor de urgență și prin regulamentul propriu de organizare și funcționare.

Art. 26. - Serviciile de urgență profesioniste au următoarele atribuții principale:

a) organizează și desfășoară activități specifice de prevenire a situațiilor de urgență;

b) participă la identificarea, înregistrarea și evaluarea tipurilor de risc și a factorilor determinanți ai acestora și întocmesc schemele cu riscurile teritoriale din zonele de competență, pe care le supun aprobării prefectilor;

c) exercită coordonarea, îndrumarea și controlul tehnic de specialitate al activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență;

d) acordă asistență tehnică de specialitate privind gestionarea situațiilor de urgență;

e) monitorizează prin centrele operaționale evoluția situațiilor de urgență și informează operativ prefectii și Inspectoratul General;

f) planifică, organizează și desfășoară pregătirea pentru răspuns, în cazul situațiilor de urgență, a subunităților de intervenție din subordine;

g) fac propuneri comitetelor pentru situații de urgență și Inspectoratului General privind gestionarea și managementul situațiilor de urgență;

h) urmăresc aplicarea regulamentelor privind gestionarea situațiilor de urgență și a planurilor de intervenție și de cooperare specifice tipurilor de riscuri;

i) asigură transmiterea operativă a deciziilor, dispozițiilor și ordinelor și urmăresc menținerea legăturilor de comunicații între centrele operaționale și operative implicate în gestionarea situațiilor de urgență, precum și cu dispeceratele integrate pentru apeluri de urgență și cu dispeceratele proprii serviciilor și forțelor care intervin în acest scop;

j) centralizează solicitările de resurse necesare pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin pe timpul situațiilor de urgență și le înaintează organismelor și organelor abilitate;

k) gestionează baza de date referitoare la situațiile de urgență din zonele de competență;

l) îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini privind gestionarea situațiilor de urgență, prevăzute de lege sau stabilite de organismele și organele abilitate.

Art. 27. - (1) Centrele operative cu activitate permanentă au următoarele atribuții principale:

a) centralizează și transmit operativ la centrul operațional al Inspectoratului General date și informații privind apariția și evoluția stărilor potențial generatoare de situații de urgență;

b) monitorizează situațiile de urgență și informează Inspectoratul General și celelalte centre operaționale și operative interesate;

c) urmăresc aplicarea regulamentelor privind gestionarea situațiilor de urgență și a planurilor de intervenție și cooperare specifice tipurilor de riscuri;

d) asigură transmiterea operativă a deciziilor, dispozițiilor și ordinelor, precum și menținerea legăturilor de comunicații cu centrele operaționale și operative implicate în gestionarea situațiilor de urgență, cu dispeceratele integrate pentru apeluri de urgență și cu dispeceratele proprii serviciilor și forțelor care intervin în acest scop;

e) centralizează solicitările de resurse necesare pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin pe timpul situațiilor de urgență și fac propuneri pentru asigurarea lor;

f) gestionează baza de date referitoare la situațiile de urgență;

g) îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini privind managementul situațiilor de urgență, prevăzute de lege și în regulamentul-cadru menționat la art. 17.

(2) Centrele operative care se constituie numai la declararea stării de alertă, pe timpul funcționării lor, îndeplinesc atribuții similare celor prevăzute la alin. (1). Documentele și baza de date referitoare la situațiile de urgență, deținute de aceste centre operative, se gestionează permanent de către persoane anume desemnate din cadrul aparatului propriu al autorităților respective.

Art. 28. - Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale au obligația, potrivit competențelor lor, să transmită Inspectoratului General sau, după caz, direct ministrului administrației și internelor ori primului-ministru datele și informațiile referitoare la situațiile potențial generatoare de situații de urgență, precum și despre evoluția și consecințele acestora.

Art. 29. - Inspectoratul General asigură transmiterea deciziilor luate de Guvern sau de Comitetul Național către autoritățile administrației publice centrale și locale, în vederea gestionării, în mod unitar, a situațiilor de urgență.

CAPITOLUL IV

Asigurarea resurselor umane, materiale și financiare

SECȚIUNEA 1

Resursele umane

Art. 30. - (1) Resursele umane necesare funcționării Sistemului Național se asigură prin intermediul autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale.

(2) Personalul Inspectoratului General, centrelor operaționale și al centrelor operative este investit cu exercițiul autorității publice, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în limitele competențelor stabilite prin lege.

Art. 31. - (1) Numărul de posturi al Inspectoratului General se stabilește prin organigrama și regulamentul de organizare și funcționare ale acestuia, aprobate prin hotărâre a Guvernului, și se asigură prin redistribuire în cadrul numărului de posturi aprobat Ministerului Administrației și Internelor prin legile bugetare anuale.

(2) Numărul de posturi pentru centrele operaționale din structura serviciilor de urgență profesionale județene și al municipiului București se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor la propunerile prefectilor, în limitele stabilite prin regulamentul-cadru prevăzut la art. 17.

(3) Numărul de posturi pentru centrele operative cu activitate permanentă se stabilește prin ordin al miniștrilor respectivi, în limitele stabilite prin regulamentul-cadru prevăzut la art. 17.

SECȚIUNEA a 2-a Resursele materiale

Art. 32. - (1) Cheltuielile curente și de capital ale Inspectoratului General se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Cheltuielile curente și de capital ale centrelor operaționale din structura serviciilor publice comunitare profesionale se finanțează din bugetul Ministerului Administrației și Internelor și/sau din bugetele consiliilor județene, respectiv al Consiliului General al Municipiului București, pe baza normelor aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Cheltuielile curente și de capital ale centrelor operative se finanțează, după caz, din bugetele ministerelor respective sau din bugetele locale, pe baza normelor aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(4) Achiziționarea bunurilor și serviciilor necesare funcționării Sistemului Național se face conform legislației în vigoare.

SECȚIUNEA a 3-a Resursele financiare

Art. 33. - Fondurile bănești pentru realizarea și desfășurarea activităților de management al situațiilor de urgență la nivel central și local se asigură din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, după caz, precum și din alte surse interne și internaționale, potrivit legii.

Art. 34. - (1) Salarizarea și alte drepturi ale personalului din centrele operaționale se stabilesc și se acordă potrivit prevederilor legale prevăzute pentru personalul încadrat în Inspectoratul General, respectiv în serviciile de urgență profesionale.

(2) Salarizarea și alte drepturi ale personalului din centrele operative cu activitate permanentă se stabilesc și se acordă potrivit prevederilor legale prevăzute pentru funcționarii publici din ministerele respective.

Art. 35. - Finanțarea acțiunilor de înlăturare a efectelor și consecințelor situațiilor de urgență se efectuează potrivit legii.

CAPITOLUL V Sanctiuni

Art. 36. - Nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage, potrivit dispozițiilor legale, răspunderea administrativă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 37. - Constituie contravenții la prevederile prezentei ordonanțe de urgență următoarele fapte:

- a) neconstituirea comitetelor pentru situații de urgență;
- b) neconstituirea centrelor operative pentru situații de urgență;
- c) neelaborarea regulamentelor privind gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri;
- d) neelaborarea planurilor pentru asigurarea resurselor necesare gestionării situațiilor de urgență;
- e) neîntocmirea planurilor de evacuare;
- f) neîntocmirea planurilor de intervenție și de cooperare;
- g) netransmiterea mesajelor de avertizare a populației despre declararea stării de alertă în cazul situațiilor de urgență sau pentru evacuare.

Art. 38. - (1) Contravențiile prevăzute la art. 37 se sancționează după cum urmează:

- a) cu amendă de la 30.000.000 lei la 50.000.000 lei faptele prevăzute la lit. a) și b);
- b) cu amendă de la 20.000.000 lei la 30.000.000 lei faptele prevăzute la lit. c), d), e) și f);

c) cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei faptele prevăzute la lit. g).

(2) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice sau juridice, după caz.

Art. 39. - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul Inspectoratului General și al serviciilor publice comunitare profesioniste cu atribuții de îndrumare, control și constatare a încălcării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, anume desemnat de inspectorul general.

Art. 40. - [Contravențiilor prevăzute la art. 37 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.](#)

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 41. - (1) Regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de riscuri se aprobă prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului care coordonează managementul situațiilor de urgență specifice riscurilor respective.

(2) Reglementările prevăzute la alin. (1) se aprobă în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 42. - Declararea stării de alertă în cazul situațiilor de urgență la nivel național sau pe teritoriul mai multor județe se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar la nivel județean sau al municipiului București, în Monitorul Oficial al autorității administrativ-teritoriale respective.

Art. 43. - Serviciile publice pentru situații de urgență și celelalte forțe, organe și organizații prevăzute în regulamentele, planurile, programele și documentele operative pentru gestionarea situațiilor de urgență răspund, potrivit dispozițiilor legale, de îndeplinirea acțiunilor, măsurilor, funcțiilor de sprijin și sarcinilor ce le revin.

Art. 44. - (1) Pe măsura constituirii organismelor, organelor și structurilor din compunerea Sistemului Național, acestea preiau, corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, atribuțiile comisiilor de apărare împotriva dezastrelor, comisiilor de protecție civilă și ale comisiilor de evacuare, iar comisiile respective își încetează activitatea.

(2) Mijloacele tehnice și de comunicații, precum și documentele comisiilor prevăzute la alin. (1) se predau noilor structuri pe bază de protocol.

Art. 45. (1) - Pe timpul situațiilor de urgență, societățile comerciale periclitare sau afectate constituie celule de urgență, care conlucrează cu structurile Sistemului Național.

(2) – [Actele administrative emise pe timpul sau în legătură cu situațiile de urgență, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și actele de comandament cu caracter militar, pot fi atacate la instanțele judecătorești, în condițiile legii contenciosului administrativ.](#)

Art. 46. - Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 47. - Pentru integrarea în ansamblul legislației a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, în termen de 180 de zile de la publicarea acesteia, Guvernul României va modifica sau va propune modificarea, după caz, a următoarelor acte normative:

- a) Legea protecției civile nr. 106/1996, cu modificările și completările ulterioare;
- b) Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările ulterioare;
- c) Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public;
- d) Legea nr. 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare;
- e) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență;

f) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, cu modificările ulterioare;

g) Ordonanța Guvernului nr. 47/1994 privind apărarea împotriva dezastrelor, aprobată prin Legea nr. 124/1995, cu modificările și completările ulterioare;

h) Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002;

i) Hotărârea Guvernului nr. 635/1995 privind culegerea de informații și transmiterea deciziilor în cazul apărării împotriva dezastrelor;

j) Hotărârea Guvernului nr. 438/1996 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru prevenirea și apărarea împotriva efectelor seismice și alunecărilor de teren, cu modificările ulterioare;

k) Hotărârea Guvernului nr. 209/1997 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Guvernamentale de Apărare Împotriva Dezastrelor, cu modificările ulterioare;

l) Hotărârea Guvernului nr. 210/1997 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Centrale pentru Apărarea Împotriva Inundațiilor, Fenomenelor Meteorologice Periculoase și Accidentelor la Construcții Hidrotehnice, cu modificările ulterioare;

m) Hotărârea Guvernului nr. 222/1997 privind organizarea și conducerea acțiunilor de evacuare în cadrul protecției civile;

n) Hotărârea Guvernului nr. 639/1997 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru incendii în masă;

o) Hotărârea Guvernului nr. 638/1999 privind aprobarea Regulamentului de apărare împotriva inundațiilor, fenomenelor meteorologice periculoase și accidentelor la construcțiile hidrotehnice și a Normativului-cadru de dotare cu materiale și mijloace de apărare operativă împotriva inundațiilor și ghețurilor;

p) Hotărârea Guvernului nr. 1.088/2000 pentru aprobarea Regulamentului de apărare împotriva incendiilor în masă;

q) Hotărârea Guvernului nr. 674/2002 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru explozii mari la suprafață și în subteran, accidente chimice și avarii deosebit de grave la conducte magistrale și urbane;

r) Hotărârea Guvernului nr. 967/2003 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei centrale pentru asistență medicală de urgență în caz de dezastre și epidemii.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 15 aprilie 2004.
Nr. 21.

ANEXA Nr. 1

LISTA

ministerelor și instituțiilor publice în cadrul cărora se constituie și funcționează centre operaționale sau centre operative pentru situații de urgență cu activitate permanentă

1. Ministerul Administrației și Internelor, în cadrul:
  - Inspectoratului General pentru Situații de Urgență;
  - serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență.
2. Ministerul Apărării Naționale
3. Ministerul Afacerilor Externe
4. Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului
5. Ministerul Economiei și Comerțului
6. Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
7. Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor
8. Ministerul Sănătății
9. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației
10. Serviciul Român de Informații
11. Serviciul de Telecomunicații Speciale
12. Serviciul de Protecție și Pază
13. Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale

ANEXA Nr. 2

PRINCIPALELE FUNCȚII DE SPRIJIN

pe care le pot îndeplini ministerele, celelalte organe centrale și unele organizații neguvernamentale în prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență

Nr. crt.	Funcții de sprijin
-------------	--------------------

---

1. Monitorizarea pericolelor și riscurilor specifice, precum și a efectelor negative ale acestora
  2. Informarea, înștiințarea și avertizarea
  3. Planificarea și pregătirea resurselor și serviciilor
  4. Comunicații și informatică
  5. Căutarea, descarcerarea și salvarea persoanelor
  6. Evacuarea persoanelor, populației sau bunurilor periclitate
  7. Acordarea asistenței medicale de urgență
  8. Prevenirea îmbolnăvirilor în masă
  9. Localizarea și stingerea incendiilor
  10. Neutralizarea efectelor materialelor periculoase
  11. Asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, persoanelor evacuate și altor resurse
  12. Efectuarea lucrărilor publice și ingineresti la construcțiile, instalațiile și amenajările afectate
  13. Asigurarea apei și hranei pentru persoanele și animalele afectate sau evacuate
  14. Asigurarea cazării și adăpostirii persoanelor afectate sau evacuate
  15. Asigurarea energiei pentru iluminat, încălzire și alte utilități
  16. Efectuarea depoluării și decontaminării
  17. Menținerea și restabilirea ordinii publice
  18. Logistica intervențiilor
  19. Reabilitarea zonei afectate
  20. Acordarea de ajutoare de primă necesitate, despăgubiri și asistență socială și religioasă
-